

РЕШЕНИЕ

№ 4690

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3875** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл.11, ал.4 и чл. 13, ал. 5 и ал.6 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ПЗЗСПЗЗ)

Делото е образувано по касационна жалба на кмета на район „В.“ – Столична община, срещу Решение №1125 от 15.02.2022г. на Софийски районен съд, 120 състав, по гр.д. №20211110131157 по описа за 2021г. в частта му, с която е отменен мълчалив отказ на кмета на район „В.“ – СО по заявление вх.№9400-5881/10.12.2015г. и заявление вх.№9400-5879/10.12.2015г., подадени от Б. Н. А. и М. М. С., и в частта му за разноските. Административната преписка е върната на кмета на район „В.“ – СО за приключване на производството с изричен акт – отказ или издаване на позитивен акт заповед по чл.11, ал.4 от ПЗЗСПЗЗ, а след влизането ѝ в сила да се издадат удостоверение и скица по чл.13, ал.5 и ал.6 от ЗСПЗЗ.

Касаторът- кметът на район „В.“ - СО обжалва съдебното решение в посочената част като незаконосъобразно. Твърди, че към момента на подаване на жалбата до районния съд срокът за обжалване на мълчаливия отказ е бил изтекъл и жалбата е била процесуално недопустима. Иска се отмяна на съдебното решение. Претендират се разноси по делото, като е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено и претендирано от ответниците .

Ответниците Б. Н. А. и М. М. С., чрез пълномощника си адв. Ц. Т., оспорват жалбата.

Сочат, че административният орган е продължавал да изисква документи и след подаване на заявлението, поради което срокът за обжалване на мълчаливия отказ се отчита от датата на последните подадени документи, както правилно е приел районният съд. Искането към съда е да се отхвърли касационната жалба и съдебното решение да бъде потвърдено. Заявена е претенция за разноски. Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата .

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

От фактическа и правна страна съдът приема следното:

Ответниците Б. Н. А. и М. М. С. са заявили пред ОСЗ-О. купел за възстановяване по реда на чл.11 от ППЗСПЗЗ следните имоти, попадащи сега в урбанизирана територия: имот в местността „Р.“/“Каменливото“ с площ 1,8 дка и имот в местността „Р.“ с площ 23,8 дка.

Със заявления вх.№9400-5881/10.12.2015г. и вх.№9400-5879/10.12.2015г., ответниците са поискали кметът на район „В.“- СО да издаде удостоверение и скица по чл.13, ал.5 и ал.6 от ЗСПЗЗ. Административният орган е изисквал от ответниците документи за идентифициране на бившите земеделски имоти. На 05.03.2021г. са представени последните документи по двете заявления. В 14-дневния срок по чл.57, ал.1 от АПК за издаване на акта липсва произнасяне, поради което на 19.03.2021г. е формиран мълчалив отказ по двете заявления. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена до Административен съд София-град по пощата, като датата на пощенското клеймо е 19.04.2021г. – следователно тя е подадена в едномесечния срок по чл.149, ал.2 от АПК.

Районният съд неправилно приема, че срокът за произнасяне по заявленията е едномесечен и мълчаливият отказ е формиран на 05.04.2021г. Въпреки това като краен резултат направеният извод за допустимостта на жалбата е правилен.

По същество решението на районния съд е правилно.

Възстановяването на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии се извършва от ОСЗ след като общинската администрация проведе производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, в което със заповед на кмета се определя застроената и незастроена площ на имотите съобразно фактическото положение към момента. Производството по чл.11, ал.4 е вътрешно по отношение на основното производство по възстановяване на собствеността по ал.1 на същия член. Без него основното производство не може да приключи, поради което мълчалив отказ е недопустим и органът винаги дължи произнасяне с изричен акт, който подлежи на самостоятелен съдебен контрол.

Производството по чл.13, ал.5 и ал.6 от ППЗСПЗЗ е функция от производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ и е с цел да удостовери фактите от правно значение за приключване на основното производство – т.е. то няма самостоятелно значение, а е продължение от производството по чл.11, ал.4 от ЗСПЗЗ и мълчалив отказ по него също е недопустим. За да се издадат удостоверението и скицата е необходимо производството по чл.11, ал.4 да е приключило с позитивен административен акт, който да е влязъл в сила – затова и заявленията за издаване на скица и удостоверение

по чл.13, ал.5 и ал.6, в хипотезата на липса на заповед по чл.11, ал.4 следва да се разглеждат именно като искания за издаване на заповед за определяне на застроена и незастроена площ по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. По силата на служебното начало в административния процес – чл.9, ал.4 от АПК, административният орган е длъжен да окаже процесуално съдействие на страните за законосъобразно и справедливо решаване на въпроса - предмет на производството и служебно да квалифицира искането. В този смисъл правилно районният съд е върнал преписката обратно на кмета на район „В.“ – СО с указания да проведе производство по чл.11, ал.4 от АПК. Обжалваното съдебно решение е законосъобразно и се оставя в сила.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.3 от АПК разноските се поставят в тежест на касатора. Ответниците представят доказателство за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева - минималния размер по чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което възражението на касатора за прекомерност се отхвърля. На ответниците се присъждат разноски в размер на 500 лева, платими от бюджета на Столична община.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК Административен съд София-град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1125 от 15.02.2022г. на Софийски районен съд, 120 състав, по гр.д. №20211110131157 по описа за 2021г. в частта му, с която е отменен мълчалив отказ на кмета на район „В.“ – СО по заявление вх.№9400-5881/10.12.2015г. и заявление вх.№9400-5879/10.12.2015г., подадени от Б. Н. А. и М. М. С. и преписката е върната за ново разглеждане, и в частта му за разноските.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Б. Н. А. и М. М. С. разноски в размер на 500 (петстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/